

Mindretal af Tilfælde henvises til Straf over for begaaede Forseelser, men at der saavel hvor forbryderiske Handlinger ere begaaede, som ogsaa hvor sædelig Vanart ellers er konstateret, eller hvor Barnet lever under Forhold, der lade belygte en saadan, bør være Udgang til en Indgriben, der ad Korrektionens eller Opdragelsens Vej — i øvrigt paa Maader, der for de forskellige kunne stille sig forskelligt — stræber at modarbejde de fleste Tilbøjeligheder. I denne Henseende frembyder imidlertid den gældende Ret Momenter, der have Betydning, ikke blot fordi de gøre det Spring, en yderligere Lovgivning paa dette Omraade vil medføre, mindre end det ellers vilde blive Tilfældet, men ogsaa fordi det væsentligt er paa dette Grundlag, at hovedet det private Arbejde, hvortil der nu søges Tilføjning, har kunnet blive til.

De Bestemmelser i den gældende Ret, hvortil der sigtes, ere til Dels af gammel Dato og have i deres Anvendelse ikke altid været uden Tvivl, men i det hele kan det dog siges at staa fast, at der under de nu bestaaende Forhold er Udgang til den Fratagelse af Forældremyndigheden, som i Reglen er Forudsætning for et heldigt Arbejde paa dette Omraade, i følgende Tilfælde: 1) af Overøvrigheden, naar Forældrenes Forstand, Helbred eller Sæder gør dem uskiftede til, at Børnene kan betros dem, 2) af Fattigvæsenet med Overøvrighedens Bemyndigelse i de i Fattiglovens § 40 omhandlede Tilfælde, 3) af Justitsministeriet paa Grund af vedvarende Skoleforførmelse (uden for de i Fattiglovens § 40 nævnte Tilfælde). For Børnene, der ønskes fritagne for Straf i Henhold til Straffelovens § 36, kan der derimod efter de i denne § — særlig i Modsætning til samme Lovs § 35 — benyttede Udtryk med Høje rejsses Tvivl, om der have nogen tilsvarende Bemyndigelse; med Hensyn til de Foranstaltninger til BARNETS Rettelse og Forbedring, der her ønskes satte i Straffens Sted, er Justitsministeriets Praksis derfor hidtil gaet ud paa at forudsætte Indvilligelse af Indehaveren af Forældremyndigheden som fornøden, hvad der i enkelte Tilfælde har kunnet være til Hinder for den ønskede Ordning.

Denne legale Ordning tilsigter Lovforslaget at udvide, samtidig med at der gives dens Anvendelse fastere Grund gennem de Organer for Forsorgsvirksomheden, der stables. Det Omraade, inden for hvilket Forsorgsvirksomheden træder i Kraft, fastlaas — i øvrigt i væsentlig Tilslutning til Kommissionens Udskift — i Forslagets § 1 jfr. § 2, der har Hensyn til Ønsket om fuldt ud at kunne medtage alle Børn, der falde ind under en af de tre Hovedkategorier: de vanrøgtede (§ 1 a), de vanartede (§ 1 b) og de forbryderiske (§ 1

c). I det det derhos erkendes, at de Organer, gennem hvilke Forsorgsvirksomheden hidtil har stillet muliggøres, efter deres Natur og Mængdearten af deres Funktioner have maattet staa forholdsvis fjærrere over for de Forhold, for hvilke denne Del af deres Myndighed paakalbes, har man ladet sig det være magtpaaliggende at give deres Afgørelser en Underbygning eller en yderligere Støtte gennem Stabelsen af nye Organer, der kaldes til Virksomhed netop kun med dette Formaal for Øje, og hvis Opgave det bliver her at bringe den nærmere Rapport til Stede, som hidtil savnedes. Med dette for Øje dannes med Hensyn til de vanrøgtede og vanartede Børn (§ 1 a og b) de kommunale Udvalg, der nærmere omhandles i Forslagets § 4, og som man tillægger en betydelig Vægt, medens der med Hensyn til de forbryderiske Børn, der falde ind under § 1 c, og for hvilke Afgørelsen naturligt maa blive hos Paatalemyndighederne, gennem den foreslaede Direktør for Børnetilsynet (§ 5 jfr. §§ 21 og 35) stables et med denne særlige Opgave fuldt fortrøstet Organ, der tillige gennem sin almindelige Tilsynsmyndighed (§§ 12 og 14) med de Institutioner, gennem hvilke Forsorgen realiseres, stilles i den nøjeste Rapport til hele det praktiske Arbejde paa dette Omraade. I denne Forbindelse ligger der ogsaa Vægt paa den Simplifikation af Retsforfølgningen, samt de Ændringer i Reglerne for Bortfald af Tilfælde og de Anvisninger i det hele for Paatalemyndigheden, hvorom Bestemmelser ere optagne i ovennævnte § 5. Ved Siden af den saaledes forbedrede Organisation af Forsorgsvirksomheden med Hensyn til alle Lovforslagets tre Kategorier af Børn, har man ikke ment, at der var tilstrækkelig Anledning til at bevare Fattigvæsenets Myndighed efter Fattiglovens § 40, da en Virksomhed overensstemmende hermed dog faktisk ligger Fattigvæsenets egentlige Interesser fjærrere og Bestemmelsen heller ikke synes praktisk set at have haft nogen større Betydning. Derimod har man med Hensyn til egentlige Skoleforseelser tillagt Skolemyndighederne som en Art udvidet Skoletugt de i Forslagets § 31 jfr. § 3 nærmere angivne Beføjelser.

Den saaledes tilstræbte Ordning afviger i nogen Grad fra den af Kommissionen foreslaede Organisation med Bærgeraad og Overbærgeraad. Ligefrem man i det hele har ansat denne for allfor tungt virkende og derhos betydelig dyrere end Lovforslagets, saaledes har man ogsaa ment at burde tage nogen Afstand fra den quasi-judicielle Karakter, der af Kommissionen tænkes tillagt Bærgeraadene. Man har i det hele bygget Ordningen af de kommunale Udvalg paa Ønsket om at kalde